

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního

Nám. Curieových č.7

Praha 1 Staré město

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra Lajska „Vybrané relativní důvody odmítnutí zápisu ochranné známky“

Práva z průmyslového vlastnictví jsou sice druhým pilířem tzv.práv k nehmotným statkům, ale v naukovém a didaktickém profilu zdejšího ústavu je přece jen jejich role-ve srovnání s právy autorskými- poněkud upozaděna.Patentové právo bylo vždy chápáno jako disciplína spíše technicistní, práva na označení byla systematicky zařazována do práva obchodního. Ne dosti toho. Veřejnoprávní dimenze patentového a známkového práva odrazovala civilistickou obec od hlubšího teoretického zkoumání. Nemluvil bych o tomto fenoménu hned tak zkraje, kdyby neměl význam pro celkové hodnocení předložené diplomové práce. Zkrátka, vlastní téma práce je aktuální. Navíc se diplomová práce věnuje exkluzivnímu tématu soukromoprávního rozměru zápisu ochranných známek do veřejného rejstříku, což do jisté míry vybočuje z dosavadní tuzemské ale i zahraniční literární produkce. A konečně podrobuje zkoumání toliko dvě relativní překážky zápisné způsobilosti ochranných známek (zásah do práva autorského a dotčení práv z jiného průmyslového vlastnictví), které už stojí téměř zcela mimo prostor současného teoretického badání. Diplomand musel proto projevit i notnou dávku tvůrčí odvahy, jestliže se chtěl úspěšně zmocnit této problematiky a učinit ji navíc dostatečně nosnou pro účely diplomové práce.

K osobě autora musím jako vedoucí práce konstatovat, že Lajsek je výraznou a kreativní osobností, což se projevilo už jeho zdařilou účastí v VI. ročníku Studentské vědecké a odborné činnosti Právnické fakulty UK. Ale nejen zde. Využil možnosti zahraniční stáže, tuším, že v rámci projektu Erasmus, ale koneckonců o tom svědčí i jeho zájem profilovat se v daném oboru v dalším doktorském studiu.

Vlastní práce je logicky rozdělena do tří větších celků. V obecné části se diplomant věnuje základním otázkám relativních důvodů pro odmítnutí zápisu ochranné známky, procesním otázkám a historii úpravy v české legislativě. V druhé části se už podrobně zabývá námitkou staršího práva k autorskému dílu a konečně poslední třetí část práce je věnována překážce zápisu z důvodů staršího práva k jinému průmyslovému vlastnictví, kde výklad originálně rozdělil na subkapitoly tzv.kolidujících práv, mezních průmyslových práv a nekolidujících práv. Docela vtipné ! Ale hlavně: osnova práce je myšlenkově sevřená a řekl bych nejraději, že je usebraná.

K vlastnímu textu práce nemám valných poznámek. Autor se pohybuje v terénu, který dobře zná, své závěry demonstruje poukazem na relevantní správní a soudní judikaturu, kterou pečlivě vybral a uspořádal způsobem nanejvýš patřičným. Nebojí se pod čarou lehké polemiky, ale zná své meze. Vůbec jeho práce s poznámkovým aparátem zasluhuje absolutorium a může být vzorem pro mnohé jeho vrstevníky, jak se pracuje s prameny. Pro vedoucího diplomové práce je tak jeho posudek u konce. Ale přece jen si neodpustím téměř kolegiální poznámku. V části věnované překážce zápisu v podobě staršího práva z obchodní firmy (str. 55 a n. práce) správně charakterizuje rozpaky praxe, zda obchodní firma je také průmyslovým právem a zda lze tuto námitku ustát vzhledem k § 7 odst.1, písm.j) ZOZ, či má být petitorně použito totéž ustanovení, ale pod písm.g). Ale pro autora Lajskova formátu to ještě zkomplikuji: co když nejde o obchodní firmu, ale název právnické osoby ? Je zde možná obrana proti zápisu těmito prostředky ? A pakliže bude znít jeho odpověď záporně, jak by ošetřil ochranu jména právnické osoby před zvlášť kolidujícího zápisu ?

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 10.září 2014

doc. JUDr.Vladimír P í t r a